

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM**KARAR****İSMAİL KÜÇÜK BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2020/24873

Karar Tarihi : 18/2/2026

Başkan : Basri BAĞCI

Üyeler : Yıldız SEFERİNOĞLU

Kenan YAŞAR

Ömer ÇINAR

Metin KIRATLI

Raportör : Olcay ÖZCAN

Başvurucu : İsmail KÜÇÜK

Vekili : Av. Selçuk KURT

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, sınırlarında yapılan düzeltme işlemi sonucunda taşınmazın bir bölümünün komşu taşınmazlara eklenmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Muğla'nın Yatağan ilçesi Kaplancık köyünde bulunan 2127 parsel sayılı taşınmazın 1/3 hissesi başvuru adına kayıtlıyken diğer maliklerle yaptıkları rızai taksime istinaden taşınmazda ifraz işlemi yapılmış ve başvurucuya ait kısım 1.740,39 m² yüz ölçümüyle 2130 parsel numarasını almıştır. Aynı yerde bulunan komşu 1429 parsel sayılı ve 3.820 m² yüz ölçümlü, 1478 parsel sayılı ve 1.965 m² yüz ölçümlü taşınmazlar ise İ.Ö. adına tapuya kayıtlıdır.

3. Başvurucu, zeminde yaptırdığı ölçüme göre 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların 2130 parsel sayılı taşınmaza 34,39 m² tecavüzlü olduğu gerekçesiyle 26/6/2012 tarihinde İ.Ö. aleyhine Yatağan Sulh Hukuk Mahkemesinde (Sulh Hukuk Mahkemesi) el atmanın önlenmesi davası açmıştır. Sulh Hukuk Mahkemesince 17/10/2012 tarihinde görevsizlik kararı verilmiş ve dosya Yatağan Asliye Hukuk Mahkemesine (Asliye Hukuk Mahkemesi) gönderilmiştir.

4. Asliye Hukuk Mahkemesine sunulan inşaat, ziraat ve kadastro bilirkişi heyeti raporunda komşu taşınmazlar arasındaki duvarın yaklaşık 40-50 yıllık olduğu, 70 cm'lik kot farkı nedeniyle 2130 parsel sayılı taşınmazdaki erozyonu önlemek ve verimliliği artırmak maksadıyla bu parsel maliklerince yapıldığı kanaatine varıldığı, duvarın diğer taşınmazlara doğrudan katkısı bulunmadığı belirtilmiştir. Ayrıca 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazlar ile 2130 parsel sayılı taşınmaz arasında kot farkı olduğu, tecavüzlü bulunduğu belirtilen kısımın

da 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazlarla aynı kotta yer aldığı, dolayısıyla 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların 2130 parsel sayılı taşınmaza tecavüzü olmadığı, kadastro sırasında okumadan kaynaklı hata yapılmış olabileceği, bunun 21/6/1987 tarihli ve 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 41. maddesi uyarınca düzeltilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Asliye Hukuk Mahkemesinin yargılama sırasında 19/3/2014 tarihinde Muğla Kadastro Müdürlüğüne (Kadastro Müdürlüğü) bilirkişi raporunu ekleyerek müzekkere yazdığı ve 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca düzeltme yapılmasını istediği anlaşılmıştır. Bu talep üzerine Kadastro Müdürlüğü 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca başvuru adına tapuya kayıtlı 2130 parsel sayılı taşınmazın m²'sinin 1.706,22 m², davalı İ.Ö. adına kayıtlı 1429 parsel sayılı taşınmazın m²'sinin 3.913,99 m² ve 1478 parsel sayılı taşınmazın m²'sinin 1.982,65 m² olarak düzeltilmesine karar vermiştir. Başvurucu, bireysel başvuru formunda Asliye Hukuk Mahkemesindeki davanın devam ettiğini beyan etmiştir.

5. Başvurucu 8/12/2014 tarihinde düzeltme işlemi sırasında kendisine ait taşınmazın sınırının yanlış belirlendiği ve yanlışlığın İ.Ö. ye ait taşınmazlardan kaynaklandığı iddiasına dayanarak Sulh Hukuk Mahkemesinde İ.Ö. aleyhine dava açmış, 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesine göre yapılan düzeltme işleminin iptal edilmesini talep etmiştir. Davalı ise taraflar arasındaki sınırların eskiden beri hiç değişmediğini, hatanın kadastro sırasında yapıldığını ve Kadastro Müdürlüğünün bu hatayı düzelttiğini belirterek davanın reddi gerektiğini savunmuştur. Sulh Hukuk Mahkemesince yapılan keşif sırasında dinlenen mahallî bilirkişiler ve taraf tanıkları, taşınmazların taraflara ait olduğunu bildiklerini ancak tam olarak sınırların değişip değişmediğini, duvarın kim tarafından yapıldığını bilmediklerini ifade etmiştir. Keşif sonrasında düzenlenen kadastro bilirkişi heyeti raporunda;

i. 2130 parsel sayılı taşınmaz ile 1429 parsel sayılı taşınmazın müşterek sınırını oluşturan duvarın kadastro ölçü krokisinde ve paftasında sabit sınır olarak kadastro çalışmalarında gösterildiği gibi fiili olarak zeminde var olduğu, 2130 parsel sayılı taşınmazın 1429 parsel sayılı taşınmazdan kot olarak yaklaşık 70 cm yukarıda olduğu, bu kot farklılığının her iki parseli ayırdığı, müşterek sınırın sabit sınır niteliği taşıdığı, 372 No.lu müşterek mülkiyet noktasında kadastro çalışmaları sırasında ölçü hatası yapılması nedeniyle eylemli durumla uyuşmadığı, müşterek sınırdaki duvar esas alınarak Kadastro Müdürlüğünce düzeltme krokisinde görüldüğü gibi 309, 1101, 2001 ve 372 No.lu mülkiyet noktası şeklinde olan ölçü ve sınırlandırma hatasının düzeltilmesi işleminin doğru olduğu, bu sonuçla rapor ekinde gönderilen ve Kadastro Müdürlüğünce tanzim edilen düzeltme krokisinin A ile gösterilen ve 30,31 m²'lik kısmın 2130 parselden ayrılarak komşu 1429 parsel ile ilave edilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

ii. 2130 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların müşterek sınırını oluşturan sınırın kadastro ölçü krokisinde ve paftasında 372 ve 101 No.lu mülkiyet noktaları arasının gayri sabit sınır olarak ölçülüp oluşturulduğu, sabit sınır niteliğinde olmadığı, Kadastro Müdürlüğünce bu sınırdaki yapılan düzeltmenin 20/4/2006 tarihli ve 26145 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Kadastro Sırasında veya Sonrasında Yapılan İşlemlerle Geometrik Durumları Kesinleşmiş Olan Taşınmazlarda Ölçü, Sınırlandırma, Tersimat ve Hesaplamalardan Doğan Hataların Düzeltilmesine İlişkin Yönetmelik'in (Yönetmelik) 8. maddesinin (b) ve (ç) bentleri hükümlerine uymadığı ve bu nedenle düzeltmenin iptal edilmesi gerektiği, 1478, 1429 ve 2130 parsellerin müşterek mülkiyet noktası olan 372 No.lu noktanın düzeltilmesi neticesinde oluşan

2001 No.lu noktanın mecburen etkilediği 1478 ve 2130 parsel sayılı taşınmaz sınırı da bu düzeltme işleminden etkileneceğinden bu sınırdaki düzeltmenin 2001, 101 ve 372 noktalarında yapılmasının şart olduğu, ekte sunulan ölçekli krokide kırmızı renkli kalemle B harfi ile gösterilen 12,66 m²'lik kısmın 2130 parselden ayrılarak komşu 1478 parsel ile ilave edilmesinin icap ettiği belirtilmiştir.

6. Bilirkişi raporuna tarafların itirazı üzerine alınan ek raporda;

i. 372 No.lu noktadaki hatanın 1 metreye yakın olması nedeniyle sınırın sabit olduğunun değerlendirildiği ve hatanın Kadastro Müdürlüğünce düzeltilmesinin uygun olduğu ifade edilmiştir.

ii. Taşınmazların mahkeme dosyası içinde bulunan 2008 yılına ait tevhit-ifraz dosyası incelendiğinde 2130, 1478 ve 1429 parsel sayılı taşınmazların müşterek mülkiyet noktası olan 372 No.lu noktanın tevhit-ifraz işlemi sırasında mülkiyet noktasının sayısallaştırılması yapıp sadece paftasındaki tersimatın kontrol edildiği, 372 No.lu noktanın paftasında tersimat hatasına rastlanılmayınca Kadastro Müdürlüğünün kontrolü neticesinde işlemin sonuçlandırıldığı ve tescil edildiğinin anlaşıldığı belirtilmiştir.

iii. Ancak Kadastro Müdürlüğünce hazırlanan 10/11/2014 tarihli düzeltme raporu ile krokisinden ve keşif sırasında bilirkişi heyetince yapılan zemin ölçüsü ile değerlendirmelerinden 372 No.lu mülkiyet noktasında pafta-zemin uyumsuzluğu olduğunun anlaşıldığı, bu uyumsuzluğun tevhit-ifraz işlemi sırasında fark edilmemiş olduğu ve işlemlerin o tarihte mevcut kadastro arşivindeki teknik belgeler esas alınarak sonuçlandırıldığı görüldüğü, 2008 yılında yapılan işlem sırasında dava konusu parseller arasındaki ortak sınır noktası olan 372 No.lu noktadaki pafta-zemin uyumsuzluğunun tespit edilerek öncelikle mevzuatına uygun olarak düzeltmeye konu edilmesi, devamında da tevhit ve ifraz işlemi yapılarak sonuçlandırılması gerektiği kanaati bildirilmiştir.

7. Sulh Hukuk Mahkemesince 19/4/2016 tarihinde davanın reddine karar verilmiştir. Kararın gerekçesinde; yapılan keşif ile sunulan bilirkişi raporunda düzeltme işleminin doğruluğunun tespit edildiği, bilirkişi raporunun düzeltme dosyası ile davalının savunması doğrultusunda, tanık ile mahalli bilirkişi beyanlarıyla aynı yönde olduğu ifade edilmiştir. Ayrıca Kadastro Müdürlüğünün yapmış olduğu düzeltme ile fiili sınırların tapu sınırları olarak belirlendiği ve fiili sınırların da gerçek sınırlar olduğu belirtilmiştir.

8. Başvurucunun rapordaki çelişkiler giderilmeden karar verildiği, uygulama ile mülkiyet nakline neden olunduğu gerekçeleriyle yaptığı temyiz başvurusu (kapatılan) Yargıtay 16. Hukuk Dairesince (16. Hukuk Dairesi) 11/6/2020 tarihinde reddedilmiş ve karar onanmıştır.

9. Başvurucu, nihai kararı 3/7/2020 tarihinde öğrendikten sonra 29/7/2020 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

10. Komisyon makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilemez olduğuna, mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

II. DEĞERLENDİRME

11. Başvurucu, yaptırdığı ölçüm sonucunda davalıya ait taşınmazların kendi taşınmazına 34,39 m² tecavüzlü olduğunu anlaşılmaması üzerine açtığı el atmanın önlenmesi davası sırasında Mahkemece Kadastro Müdürlüğüne düzeltme yapılması talebiyle hukuka aykırı şekilde müzekkere yazıldığını ve 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesi uyarınca düzeltme yapıldığını iddia etmiştir. Taşınmazları arasında sabit sınır olmadığı hâlde kadastro çalışmasından sonra inşa edilen yapı ve taş duvarın hatalı şekilde sabit sınır kabul edildiğini, kadastro ölçüm ve sınırlandırması hatalı olmamasına rağmen uygulama ile haksız şekilde mülkiyet nakline sebep olduğunu belirtmiştir. Sulh Hukuk Mahkemesince bilirkişi raporundaki çelişkiler giderilmeden hüküm kurulduğunu belirterek adil yargılanma hakkı ve mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

12. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde, başvurunun temel hak ve hürriyetlerinin ihlal edilip edilmediği konusunda yapılacak incelemede Anayasa ve ilgili mevzuat hükümleri ile somut olayın kendine özgü koşullarının da dikkate alınması gerektiği ifade edilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı sunduğu cevabında önceki iddialarını tekrar etmiş ve düzeltme yoluyla kendisi aleyhine 34,39 m² mülkiyet nakline yol açıldığını iddia etmiştir.

13. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğinden şikâyet eden bir kimse, önce böyle bir hakkının var olduğunu kanıtlamak zorundadır. Bu nedenle öncelikle başvurunun Anayasa'nın 35. maddesi uyarınca korunmayı gerektiren mülkiyete ilişkin bir menfaate sahip olup olmadığı noktasındaki hukuki durumunun değerlendirilmesi gerekir (*Cemile Ünlü* [2. B.], B. No: 2013/382, 16/4/2013, § 26; *İhsan Vurucuoğlu* [1. B.], B. No: 2013/539, 16/5/2013, § 31). Eldeki olayda 3402 sayılı Kanun hükümlerine göre yapılan düzeltme işlemi nedeniyle başvurunun taşınmazından alınarak İ.Ö.nün taşınmazlarına eklenen kısmın mülk teşkil ettiği hususunda kuşku bulunmamaktadır.

14. Başvuru konusu olayda 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesine göre Kadastro Müdürlüğüne yapılan düzeltme işlemi aleyhine karşı dava açıldığı görülmekle birlikte uyuşmazlığın taraflarının özel hukuk kişileri oldukları anlaşıldığından devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri yönünden inceleme yapılmalıdır.

15. Mülkiyet hakkının korunmasının devlete birtakım pozitif yükümlülükler yüklediği hususu, Anayasa'nın 35. maddesinin lafzında açık bir biçimde düzenlenmemiş ise de bu güvencenin sadece devlete atfedilebilen müdahalelere yönelik sınırlamalar getirdiği, bireyi üçüncü kişilerin müdahalelerine karşı korumasız bıraktığı düşünülemez. Pozitif yükümlülüklerin ortaya çıkmasının nedeni *gerçek anlamda koruma* sağlanmasıdır. Buna göre anılan maddede bir temel hak olarak güvence altına alınmış olan mülkiyet hakkının gerçekten ve etkili bir şekilde korunabilmesi yalnızca devletin müdahaleden kaçınmasına bağlı değildir. Gerçek anlamda koruma sağlanması için devletin negatif yükümlülükleri dışında pozitif yükümlülüklerinin de olması gerekir. Dolayısıyla Anayasa'nın 5. ve 35. maddeleri uyarınca devletin mülkiyet hakkının korunmasına ilişkin pozitif yükümlülükleri bulunmaktadır. Bu bağlamda söz konusu pozitif yükümlülükler, kimi durumlarda özel kişiler arasındaki uyuşmazlıklar da dâhil olmak üzere mülkiyet hakkının korunması için belirli tedbirlerin alınmasını gerektirir (*Türkiye Emekliler Derneği* [1. B.], B. No: 2012/1035, 17/7/2014, §§ 34-38; *Eyyüp Boyunkara* [1. B.], B. No: 2013/7842, 17/2/2016, §§ 39-41; *Osmanoğlu İnşaat Eğitim Gıda Temizlik Hizmetleri Petrol Ürünleri Sanayi Ticaret Limitet Şirketi* [2. B.], B. No: 2014/8649, 15/2/2017, § 43).

16. Devletin pozitif yükümlülükleri, mülkiyet hakkına yapılan müdahalelere karşı usule ilişkin güvenceleri sunan yargısal yolları da içeren etkili hukuksal bir çerçeve oluşturma, oluşturulan bu hukuksal çerçeve kapsamında yargısal ve idari makamların bireylerin özel kişilerle olan uyumsuzluklarında etkili ve adil bir karar vermesini temin etme sorumluluklarını da içermektedir (*Selahattin Turan* [1. B.], B. No: 2014/11410, 22/6/2017, § 41).

17. Devletin pozitif yükümlülükleri çerçevesinde -özel kişiler arası uyumsuzluklarla ilgili olsun ya da olmasın- yargı kararlarının uygulanması ve kişilerin alacaklarına kavuşması bakımından etkili bir icra sistemi kurma sorumluluğu vardır. Özel kişiler arasındaki uyumsuzluklarda devletin mülkiyet hakkına ilişkin pozitif yükümlülükleri, karşılıklı hak ve menfaatler dengesine dayanmaktadır. Alacakların icrasına ilişkin süreç bakımından da durum böyledir. Devlet bu sistemi kurarken gerek alacaklının gerekse de borçlu ve ilgili üçüncü kişilerin hak ve menfaatlerini gözetmek, kişilerin mülkiyet haklarının korunması için gerekli tedbirleri almak durumundadır. Buna göre bir yandan alacaklının mülkiyet hakkı kapsamında bulunana alacağına kavuşması için etkin bir icra yolunun oluşturulması, öte yandan da icradan etkilenen borçlu ve ilgili diğer kişilere mülkiyet haklarına yapılan müdahalelerin keyfi veya hukuka aykırı olduğunu ileri sürebilmeleri için etkin biçimde itiraz edebilme imkânının tanınması gerekmektedir (*Hesna Funda Baltalı ve Baltalı Gıda Hayvancılık San. ve Tic. Ltd. Şti.* [GK], B. No: 2014/17196, 25/10/2018, §§ 71, 72; *Nihal Soydan* [2. B.], B. No: 2015/3112, 23/1/2019, § 35; AYM, E.2019/11, K.2019/86, 14/11/2019, §§ 14, 15; E.2019/59, K.2020/61, 22/10/2020, §§ 22, 23).

18. Özel kişilerin mülkiyet haklarının çatıştığı bu gibi durumlarda bunlardan hangisine üstünlük tanınacağıın takdiri, kanun koyucuya ve somut olayın şartları gözönünde bulundurularak yargı mercilerine aittir. Bununla birlikte her iki tarafın menfaatlerinin mümkün olduğunca dengelenmesi ve sürecin taraflardan biri aleyhine ölçüsüz bir sonuca da yol açmaması gerekir. Menfaatler dengesinin kurulmasında taraflardan biri aleyhine bireysel olarak aşırı ve olağan dışı bir külfetin yüklenmesi pozitif yükümlülüklerin ihlali sonucunu doğurabilir. Olayın bütün şartları ve taraflara tanınan tüm imkânlar ile tarafların tutum ve davranışları gözönünde bulundurularak menfaatlerin adil bir şekilde dengelenip dengelenmediği değerlendirilmelidir (*Faik Tari ve Sultan Tari* [2. B.], B. No: 2014/12321, 20/7/2017, § 52).

19. Başvurucu, yaptırdığı ölçüm sonucunda İ.Ö. ye ait komşu 1478 ve 1429 parsel sayılı taşınmazların kendisine ait 2130 parsel sayılı taşınmaza 34,39 m² tecavüzlü olduğu gerekçesiyle el atmanın önlenmesi davası açmıştır. Bu dava sırasında alınan bilirkişi raporunda 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların 2130 parsel sayılı taşınmazdan kot farkı olduğu ve tecavüzlü olduğu belirtilen kısmın da 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazlarla aynı kotta yer aldığı, dolayısıyla 1429 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların 2130 parsel sayılı taşınmaza tecavüzü olmadığı tespit edilmiştir. Bunun üzerine Asliye Hukuk Mahkemesi ölçü hatasının düzeltilmesi talebiyle Kadastro Müdürlüğüne yazı yazmıştır. Kadastro Müdürlüğü de gönderilen bilirkişi raporuna uygun şekilde işlem yapmış, dolayısıyla başvurucuya ait 2130 parsel sayılı taşınmazın yüz ölçümünde 34,17 m² azalma meydana gelmiştir.

20. Bundan dolayı başvurucu 3402 sayılı Kanun'un 41. maddesi kapsamında yapılan düzeltme işleminin iptali talebiyle 1478 ve 1429 parsel sayılı taşınmazların maliki İ.Ö. aleyhine dava açmıştır. Davalı, sınırların hiç değiştirilmediğini savunarak davanın reddini talep etmiştir. Dava sırasında mahallinde yapılan keşifte dinlenen mahallî bilirkişiler ve taraf tanıklarının sınırları ve arada bulunan duvarın kim tarafından yapıldığını bilmedikleri anlaşılmıştır.

21. Keşif sonrası sunulan bilirkişi raporunda 2130 parsel sayılı taşınmaz ile davalı 1478 ve 1429 parsel sayılı taşınmazlar arasında 70 cm kot farkı olduğu, tecavüzlü olarak belirtilen kısmın da 1478 ve 1429 parsel sayılı taşınmazlar ile aynı kotta olduğu belirtilmiştir. Ayrıca 2130 parsel sayılı taşınmaz ile 1429 parsel sayılı taşınmazın müşterek sınırını oluşturan duvarın kadastro ölçü krokisinde ve paftasında sabit sınır olarak kadastro çalışmalarında gösterildiği gibi fiili olarak zeminde var olduğu, dolayısıyla bu kısım yönünden Kadastro Müdürlüğünce yapılan düzeltme işleminin yerinde bulunduğu, Kadastro Müdürlüğünce tanzim edilen düzeltme krokisinde A harfi ile gösterilen 30,31 m²'lik kısmın 2130 sayılı parselden ayrılarak komşu 1429 sayılı parsel ile ilave edilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Bunun yanında 2130 ve 1478 parsel sayılı taşınmazların müşterek sınırını oluşturan sınırın kadastro ölçü krokisinde ve paftasında 372 ve 101 No.lu mülkiyet noktaları arasının gayri sabit sınır olarak ölçülüp oluşturulduğu, bu nedenle Kadastro Müdürlüğünce söz konusu sınırdaki yapılan düzeltmenin Yönetmelik hükümlerine uygun olmadığı ve düzeltmenin iptal edilmesi gerektiği, sınırdaki düzeltmenin krokide kırmızı renkli kalem ve B harfi ile gösterilen 12,66 m²'lik kısmın 2130 sayılı parselden ayrılarak komşu 1478 parsel ile ilave edilmesi suretiyle yapılmasının icap ettiği açıklanmıştır.

22. Yapılan itirazlar üzerine alınan ek bilirkişi raporunda 372 No.lu mülkiyet noktasında pafta-zemin uyumsuzluğu olduğunun anlaşıldığı, bu uyumsuzluğun tevhit-ifraz işlemi sırasında fark işlemlerin o tarihte mevcut kadastro arşivindeki teknik belgeler esas alınarak sonuçlandırıldığının görüldüğü, 2008 yılında yapılan işlem sırasında dava konusu parseller arasındaki ortak sınır noktası olan 372 No.lu noktadaki pafta-zemin uyumsuzluğu tespit edilerek öncelikle mevzuatına uygun olarak düzeltmeye konu edilmesi, devamında da tevhit ve ifraz işlemi yapılarak sonuçlandırılması gerektiği kanaati bildirilmiştir. Sulh Hukuk Mahkemesi yapılan keşif ile sunulan bilirkişi raporunda düzeltme işleminin doğruluğunun tespit edildiğini, düzeltme ile fiili sınırların tapu sınırları olarak belirlendiğini, fiili sınırların da gerçek sınırlar olduğunu belirterek davayı reddetmiş; karar 16. Hukuk Dairesince onanmıştır.

23. Asliye Hukuk Mahkemesi ve Sulh Hukuk Mahkemesince alınan bilirkişi raporlarında 2130 parsel sayılı taşınmazdan ayrılarak 1429 parsel sayılı taşınmaza yapılan 30,31 m²'lik ilave işleminin yerinde olduğu ifade edilmiştir. Ayrıca Sulh Hukuk Mahkemesince alınan bilirkişi raporunda 1478 parsel sayılı taşınmaza eklenmesi gereken miktarın 12,66 m² olduğu belirtilmiştir. Bu durumda toplamda 42,97 m² yerin başvurucağın taşınmazından alınarak komşu parsellere eklenmesi gerektiği hâlde daha az bir miktarın alındığı anlaşılmıştır. Dolayısıyla yapılan düzeltme işleminin başvurucağın lehine olduğu ve başvurucağın açısından bir zarara yol açmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

24. Açıklanan gerekçelerle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğu karar verilmesi gerekir.

III. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

B. Yargılama giderlerinin başvurucağın üzerinde BIRAKILMASINA 18/2/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.